

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2013 május hónap: (Jn.15, 9.):

« Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben.. »

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Találkozásunk Jézussal, nem maradhat nyom nélkül. Mivel az Örök Szeretet küldte, ezt is önti bensőnkbe, vagyis a szeretetet. Ha a szeretet nem örök, nem is nevezhető szeretetnek. Ez Avillai S.Teréz állítása, de egyikünk számára sem kétséges, hogy ez így van. Isten maga a Szeretet, mert Ő az Örökkévaló. Ez a tartósság azt a különbséget adja, ami a vendég és a lakótárs között található. Szent Pál így bátorít: „Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy *Lelke által megerősödjétek benső emberré, hogy a hittel Krisztus lakjék szívetekben, s gyökeret verjétek és alapot vessetek a szeretetben*”. (EF.3,16-17) A szeretet törvény, ezért aki a szeretetet megtartja, az az egész törvényt teljesíti. Ha viszont megtartom a törvényt, akkor a törvény is megtart engem. Ezt a rendre szoktuk mondani, de a törvény is egyfajta rend. Aki tartja a rendet, az rendes ember, de az is rendes ember, aki szeretetben él. Isten szeretete állandó és megbízható. De az is megbízható, aki szeret. Megbízhatósága bizalmat gerjeszt személye iránt a környezetben. Ez a szeretetben lévő tartó erő a mindenséget is áthatja és összetartja. Ne csak elvárjuk, hogy bizalommal legyenek irántunk, hanem tegyük magunkat megbízhatóvá, így tápláljuk a körülöttünk élőknek irántunk való bizalmát. De ugyanígy fáradozunk Urunk és Istenünk bizalmának megnyeréséért is. Ő a rejtekben is jelen van, s előtte folyik le életünk. Tehát bizonyítsuk a rejtekben is, hogy elsuttogjuk azt a szót, amit Ő elvár, hogy elsuttogjunk. Azután az, hogy az a szó elhangzott, erre csak Ő az egyetlen tanú. Életünk Neki szól, s létünk mindenestül Tőle függ. De jósága és irgalma kísér bennünket életünk minden napján. Ezért kell járnunk „szentségben és igazságban színe előtt életünk minden napján.” (Lk.1,75) Kellenek, hogy legyenek egyedül Isten tetszése számára, elrejtett szeretet-geisztusaink...Olyan tettek is, melyek – számunkra talán nem is érthetők, de ő megkívánja, hogy megtegyük, hogy azután talán később megértsük. Vegyük pl. a Jeremiásnak adott parancsát, hogy rejtse el az Eufrátesz barlangjában egy csipőhöz simuló, büszkélkedő lenövet. Azután később újra felszólítja, menjen és nézze meg, mi lett belőle (?) A prófétai tettről csak Jeremiás tud és az Isten. (Jer.13,1-7). A rejtett dolgok, szívünk titkai mind ismeretesek előtte. Ő ismeri népének silány belső világát, megbízhatatlanságát és hűtlenségét is. – Az elkorhadt lenöv is ezt példázza, s a prófétai üzenet ezért így szól: A nép is, bizony semmit érő lett, mint a régebben még büszkélkedő öv. Nagy szó: Megmaradni a szeretetben, az Isten tetszésében. Erről is szól az életige: „Amint engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket. Maradjatok meg szeretetemben.” (Jn.15,9.)

Téma : – Megmaradni, megállni, meggyökerezni, megállapodni, s elnyugodni a szeretetben! Ez egyetlen lelki állapot és aktus többszavas körülírása. Ha átéled, tudod, miről beszélek. Át lehet gondolni, de inkább át élni kell a szeretetben való tartós állapot élményét. – Lennék bár fa, nem futkosnék annyit, hanem gyökeret vernék, s nem lennék olyan gyökértelen - mindenben: hitben, reményben, szeretetben stb. Sok bennünk az izgágaság, a kíváncsiság, a türelmetlenség, hűtlenség és állhatatlanság szelleme (ördöge). Nincs elég bátorságunk mélyre hatolni; pl. az imádságban, társalgásban, feladataink végzésében...stb. Nagyobb izgalommal fordulunk a látszat felé, az elrejtett belső lényeg helyett. * Az élet nemcsak röpködés Amsterdamtól-Budapestig, hanem irányító torony is ezen a nagy „röptéren”. A torony nem alkalmazkodik senkihez, de minden repülő, az egyhelyben álló torony utasításaihoz tartja magát. Aki hitben jár-kezel az életben, szilárd támasznak tartja Istenét, de ő maga is szilárd marad az istenies életformában. Főleg a szeretet egyszerű megélése kíván szilárd és kitartó nyugodtságot. A szeretetben izgága, aki hol szeret, hol nem, akinek az igen-je döntéseiben lehelet-vékony akarati támogatást kap, aki a bűn és az erény között hanykolódik, akinek szeretete kettőslátás okán az álszeretet és az igaz szeretet bonyodalmas labirintusában, útvesztőjében vergődik, nos az ilyen nyissa ki jól a fülét, mert az Úr szava: „Maradjatok meg szeretetemben.” Vagyis mélyüljétek el az élet értékeiben, éljétek át mindazt, amit átgondolástok nyomán átélésre alkalmasnak találjátok. Legyen erőtök elutasítani mindazt, ami silány, értéktelen, személytelen és szeretetlen. Keressétek az elmélyült, és szeretetben átélt életutak lehetőségeit. A teljesebb és teljes élet (üdvösség) elnyeréséért fogadjátok be szívetekbe Jézust, az Atya Fiát, aki szeret titeket és szeretetből áldozta fel magát értetek. Vegyétek ezt a szeretetet és maradjatok meg ebben. Ahogy az Úr mondja: „Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek.” (Jn.15,5.) A nyugodt és szeretetben megélt életnek van értelme és jutalma - kizárólag!

Akcio – program. - „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.” (Zsid.13,8.) Szeretete pedig állandó. Ez számunkra is mintaértékű helytállásra szóló buzdítást fejez ki. Nem véletlen a népek apostolának ajkáról a következő intés és lelkesítés: „Ő azzal az erővel, amellyel mindent hatalma alá vethet, átalakítja gyarló testünket, és hasonlóná teszi megdicsőült testéhez. Ezért szeretett testvéreim, akik után vágyódom, örömöm és koronám: így álljatok helyt az Úrban, szeretteim!” (Fil. 3,21. 4,1.) A nyugodt élet termi meg az élet jutalmát, koronáját.

Tanúságtétel. - Nagyon régen történt, még diák koromban. Bejáró voltam, s a napi séta mindig megvolt le és fel, a buszmegállóhoz. Reggel fél hét körül le a hegyről, délután fél négy felé fel a hegyre, a Sátorhegyre. Szép balatoni táj, Almádi, Vörösberény. Egy alkalommal már a házunk közelében jártam a tanítás után hazafelé jövet, éhes is voltam, fáradt is, az iskolatáska pedig húzta a karomat és vonszoltam magam, nem úgy mint reggel, amikor vágtatva rohantam lefelé a buszhoz. Nem az országúton futottam, hanem egy mellette levő bokros árokban, ez volt a nyomvonalam. Egy gyalogösvény vonult rajta végig, majdnem a faluig. Minden zegét-zúgát úgy ismertem, mint a tenyeremet. Legalább 5 éven keresztül itt koptattam a drága anyaföldet. Nos, hazajövet, talán 300 méterre házunktól, ahol kezdtem feljönni a bokros útról, egyszerre csak jön velem szembe egy szép, pirosposzsgás cigányasszony, kezében egy szintén pirosposzsgás kisbabával, s egy türkiz-kékhez hasonló színű berliner kendővel befödve. A kicsinye és az anya is tele mosollyal. Ahogy elhaladna mellettem, hozzám fordul és megszólít: „Te kisfiú, nézd, nesze...!” - s erre odanyújt egy kis tenyérszerű nagyságú házi kenyéret. Meglepetten vettem át, nem tudtam hirtelen, hogy jön ez most ide, mit akar, s ki ez ? ..... Tehát félreértés ne essék, nekem semmiféle látomásom nem volt, itt egy egyszerű hétköznapi találkozásról van szó: Úgy írom le, ahogy’ történt. Semmit el nem hallgatok belőle, de semmit nem is teszek hozzá..... Amint a kenyér-szeletet átvettem, s szorongattam kezemben, azonnal belém szállt egy gondolat: Hiszen ez a Szűz Mária a kis Jézussal! - Ez a gondolat, csak úgy, belém nyílt. - De hová lett...?! – ez volt másik, futásra készítő gondolatom. Végső fokon csak meg akartam köszönni neki azt a rendkívüli kedvességét, ahogyan ő nekem azt a kenyér-szeletet átnyújtotta. Különben is ez a kedvesség váltotta ki bennem a „gyanakvást”. Láttam, merre folytatta útját, s erre én is megfordultam, s elkezdtem futni lefelé, hogy utolérjem. Közben jobbra-balra tekintettem a jól-ismert terepen. Belihegtem az egész tájat. Bizony sehol sem találtam, a szemem pedig nem tévedhetett! – Képtelenség, hogy sehol nem látom! - Hát bizony, nem volt sehol sem, az a szép pirosposzsgás cigányasszony a kisbabájával. Tüzetesen végignéztem az

egész jól-ismert környezetet: Nem találtam rá, és már soha többé nem is láttam se az anyát, se a gyereket! Viszont meglepődtem, amikor újmásékor kaptam egy kézzel festett repro-t : Raffaello: Cigánymadonnáját. Fel is kiáltottam akkor: Ez az! Senki nem tudta, mit jelent ez a felkiáltás: Azt hitték talán, hogy valami előzetes művészi élmény váltja ezt ki belőlem. De senki nem tudta, hogy ez az én sajátosan dédelgetett szívem titka, mert ráismertem az én „cigányasszonyomra” és „kisbabájára”. - Sokáig nem is szóltam róla senkinek, még édesanyámnak se, legfeljebb mostanában a kiscsoportban egyiknek-másiknak súgtam oda nagy óvatossággal. Most nektek is hasonló óvatossággal mondanám, talán így: Vállalom a tévedés lehetőségét! Vállalom, hogy mondhattok magatokban: Hiszen ez csak egy önámítás, csak beképzelés! Nem is veszem rossz néven! - De bensőmben azért ez az emlék mégis csak, mégis csak úgy él bennem, mint szívem élménye és öröme.

Igei ima –Úr Jézus, szívemnek titka:A Benned meggyökeredzett szeretetem. Ez óvjon és szilárdítson meg az igaz élet útján,s vezessen el Hozzád és az Atyához. Ámen.

LEVELESLÁDA.

Minden kedves Nővéremnek és Fivéremnek kívánom a szeretetben való megmaradást, s a hitnek azt a sugallatát, hogy, támaszom az Úr és védő pajzsom.

Imádságos szeretettel:

Károly, Karcsi atya, testvér.

Feladó: Keczely Károly,
7975 Kétújfalu, Zrínyi
M.u.29 - Tlf: 73/342-019.